

2017-32-0152-00106

Skrivelse af 19. juni 2017 fra Nordjyllands Politi

Ved et kontrolbesøg konstaterede embedsdyrlæger flere svin med større navlebrok med sårddannelser, som ikke alle var isolerede i sygestier. Ligeledes fandtes flere svin med rektalprolaps og halebid, der gik sammen med artsfæller.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder rådet, at besætningsejer X ved at lade svinene beskrevet under litra A-H gå i besætningen i dage, op til uger og ikke at tilkalde dyrlæge til svinene med sår på broksækken/gangbesværede pga. pendulerende brok eller væksthæmmede pga. brokken, derved har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 20. april 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med en kollega d. 18. marts 2016 foretog en ordinær stikprøvekontrol i sigtedes svinebesætning. Herved konstateredes følgende:

Forhold A:

5 svin var isolerede i en sygesti med et sparsomt og ikke tørt lag halm. Et svin havde navlebrok med sår nederst på broksækken. Såret blev vurderet til ikke at være frisk, men minimum af nogle dages varighed og udviklingen af navlebrokket til at være minimum nogle uger.

Forhold B:

To svin med navlebrok var isoleret i en lille sygesti. Et normalvægtigt dyr havde et større navlebrok med et større ældre sår nederst på broksækken, der havde en diameter på 24 cm. Såret havde fortykkede sårrande og tydeligt ældre sårskorper og nekrotisk væv. I stien var der rester af halm, men ikke blødt leje.

Forhold C:

I stien med 16 dyr med navlebrok befandt sig 2 dyr med større navlebrok og med sår på broksækken. På det ene fandtes fortykkede sårrande og nekrose.

Forhold D:

I en sti var der et svin med større navlebrok, som næsten berørte underlaget, når det gik. Dyret ramte broksækken med bagklovene ved gang. I bunden af broksækken fandtes en større afslidning med fortykket reparationsvæv som tegn på længere varighed.

Forhold E:

I en sti befandt sig en utrivelig mager gris med markeret rygsøjle. Dyret havde et mindre navlebrok, der var spændt. Dyret virkede nedstemt som tegn på smerte.

Forhold F:

I en sti befandt sig minimum 16 svin heraf flere med navlebrok. Et svin var større end øvrige stifæller og havde et større navlebrok med et større afslidningssår.

Forhold G:

I en sti befandt sig et svin med et større pendulerende navlebrok og sår.

Forhold H:

I en sti befandt sig et svin med større navlebrok med et større sår med fortykkede sårrende på broksækken.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at forudsætningerne for at huse slagtesvinene med store navlebrok eller med sår på broksækkene ikke har været opfyldt. Grisene har ikke opholdt sig i særligt dimensionerede sygestier med et velstrøet, tørt og blødt leje. Herved har det ikke i tilstrækkeligt omfang kunnet forebygges, at der er udviklet slidskader på broksækkene, eller at allerede udviklede overfladiske slidssår har haft mulighed for at afhele uden yderligere komplikationer. Tilstedeværelsen af et halmdække, der er fugtet igennem af urin og fæces, og som stedvis har karakter af et lag gylle (fx 648), opfylder efter Rådets opfattelse ikke kravet om en blød bund bestående af halmstrøelse, lige såvel som et gennemfugtet halmdække ikke giver dyrene mulighed for at finde et tørt leje. Det er Rådets opfattelse at et evt. dagligt supplement af strøelse på toppen af en gennemvædet halmmåtte i en sti med overbelægning, som f.eks. stierne i forhold C og forhold F, kun kortvarigt og forbigående vil ændre dette forhold.

Rådet finder, at svinene derved har været udsat for mindst en betydelig grad af lidelse, smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Rådet vil karakterisere forholdene som mindst uforsvarlig behandling af dyr jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

I bekræftende fald, finder rådet, at X derved har udsat disse grise (eller eventuelt nogle af svinene) for væsentlig ulempe, behandlet dem uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Finder rådet, at besætningsejer X ved ikke at isolere alle svin beskrevet under A-H med brok, og sikre at alle dyr havde blødt og bekvemt underlag, derved (har) undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

I bekræftende fald, finder rådet, at X derved har udsat disse svin for væsentlig ulempe, behandlet dem uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 4:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 5:

Finder rådet, at besætningsejer X ved at lade grisene med rektalprolaps (litra I-L) gå i besætningen igennem flere dage i op til en uge og ikke tilkalde dyrlæge til dyrene derved har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.

Svar ad 5:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 20. april 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med en kollega under kontrolbesøget d. 18. marts 2016 konstaterede følgende:

Forhold I:

To normalvægtige svin med rektalprolaps (endetarmskrængning) var isolerede i en sti. Dyrene vægrede sig mod palpation som tegn på smerte. Der var frisk fibrin (sårveske), som kunne indikere akut lidelse, men i den nedre del af krængningen var der sårdannelse og nekrose (vævsdød), og prolapperne var begyndende faste at palpere som tegn på bindevævsdannelse. Ingen af dyrene var

smertebehandlede.

Forhold J:

I en sygesti befandt sig et magert og utriveligt svin med markeret rygsøjle og med en tydeligt ældre endetarmsprolaps med sårskorper og bindevævsdannelse. Prolapsen var fast ved palpation, og dyret vægrede sig mod palpationen som tegn på smerte.

Forhold K:

I en sti befandt sig 3 dyr med rektalprolaps, hvoraf en blev vurderet som værende en uge gammel, idet den var begyndende fast at palpere og de øvrige var ikke helt friske, idet der var sårdannelse og med nekrose.

Forhold L:

I en sti befandt sig et svin med rektalprolaps blandt andre artsfæller. De øvrige dyr havde bidt i prolapsen og det blødte derfra. Prolapsen var ved palpation begyndende fast som tegn på bindevævsdannelse, som vurderedes at have været minimum nogle dage.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de beskrevne svin med rektalprolaps straks efter konstateringen af de pågældende lidelser burde have været isoleret fra andre artsfæller, underkastet en nærmere veterinærfaglig vurdering, behandlet sufficient eller aflivet. Rådet finder, at svinene derved har været udsat for en betydelig grad af lidelse, smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdene som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 6:

I bekræftende fald, finder rådet, at X derved har udsat disse svin for væsentlig ulempe, behandlet dem uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 6:

Se svar ad 5.

Spørgsmål 7:

Finder rådet, at besætningsejeren ved at lade grisen beskrevet under litra M gå i besætningen i ca. en uge og ikke tilkalde dyrlæge til dyret derved (har) undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe.

Svar ad 7:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 20. april 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med en kollega under kontrolbesøget d. 18. marts 2016 i en sygesti konstaterede en utrivelig, væksthæmmet gris, som var let nedstemt. Dyret havde flere spraymarkeringer på ryggen, som tegn på tidligere behandlinger.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at den utrivelige gris, da den gennemførte medicinske behandling ikke havde haft den tilsigtede effekt, på et tidligere tidspunkt burde have været underkastet en nærmere veterinærfaglig vurdering, behandlet sufficient eller aflivet. Rådet finder, at grisen derved har været udsat for en betydelig grad af lidelse, smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyret ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 8:

I bekræftende fald, finder rådet, at X derved har udsat dette svin for væsentlig ulempe, behandlet dem uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 8:

Se svar ad 7.

Spørgsmål 9:

Finder rådet, at besætningsejeren ved at lade grisene, der var spring- eller støttehalte (beskrevet under litra N-P) gå i besætningen i dage op til over en uge, derved (har) undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe.

Svar ad 9:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 20. april 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med en kollega under kontrolbesøget d. 18. marts 2016 konstaterede følgende:

Forhold N:

I en sti befandt sig et springhalt svin blandt raske stifæller. Svinet tog slet ikke støtte på højre bagben, hasen var hævet og varm ved palpation. Dyret havde flere spraymarkeringer på ryggen og det blev oplyst, at svinet var i behandling.

Forhold O:

I en sti befandt sig to svin, der begge var støtتهalte. Stien var delvis indrettet som en sygesti, men der var ikke blødt leje, idet der blot var små rester af halm i stien. Den ene var halt på venstre forben, som var stift ved albuen, hvor der fandtes en fast hævelse. Der var falmede spraymarkeringer på ryggen og det blev oplyst, at dyret havde været i behandling.

Forhold P:

I en mindre sygesti opholdt sig et svin, der havde en fast hævelse af venstre skinke/hofte. Dyret var støtتهalt. Det vurderedes, at der var tale om betændelse evt. ledbetændelse med spredning til omgivende væv. Der var rester af halm i stien, men ikke tilstrækkeligt til blødt leje. Det blev oplyst, at dyret havde været i behandling.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de beskrevne støtتهalte svin på et tidligere tidspunkt burde have været isoleret i særligt indrettede sygestier, underkastet en nærmere veterinærfaglig vurdering, behandlet sufficient eller aflivet. Ved undladelse heraf finder Rådet, at svinene over længere tid har været udsat for mindst en betydelig grad af lidelse, smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De stier, hvor svinene holdtes, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at de havde fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdene som mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 10:

I bekræftende fald, finder rådet, at X derved har udsat disse svin for væsentlig ulempe, behandlet dem uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 10:

Se svar ad 9.

Spørgsmål 11:

Finder rådet, at besætningsejeren ved at lade to af grisene med inficerede halesår gå i besætningen i flere dage og ikke tilkalde dyrlæge til dyrene derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet det bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe.

Svar ad 11:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 20. april 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med en kollega under kontrolbesøget d. 18. marts 2016 i fire stier konstaterede i alt 4 svin med halebid. Dyrene var ikke isoleret fra øvrige dyr eller behandlet. To af dyrene havde inficerede halesår med rødme og hævelse og en mørkfarvet, nekrotisk halespids.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svinene med halebid på et tidligere tidspunkt burde have været isoleret i særligt indrettede sygestier, underkastet en nærmere veterinærfaglig vurdering, behandlet sufficient eller aflivet. Ved undladelse heraf finder Rådet, at svinene har været udsat for en betydelig grad af lidelse, smerte, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom dyrene ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De stier, hvor svinene holdtes, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at de havde fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 12:

I bekræftende fald, finder rådet, at X derved har udsat disse svin for væsentlig ulempe, behandlet dem uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 12:

Se svar ad 11.

Spørgsmål 13:

Giver sagen i øvrigt rådet anledning til bemærkninger:

Svar ad 13:

Rådet vil samlet set karakterisere forholdene for de mange dyr i besætningen som groft uforsvarlig behandling af dyr.

Rådet skal endvidere henvise til Rådets reviderede udtalelse om svin med rektalprolaps af 1. oktober 2013 ændret 25. august 2016 og Udtalelse om svin med store/komplicerede navle- eller lyskebrok af 2. december 2008 ændret 25. august 2016.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 30.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage. Statskassen skulle betale sagens omkostninger.